ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2003

Vyhlásené: 14.07.2003 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

238

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 26. marca 2002 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 2137 zo 17. mája 2002 a súčasne rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 20. júna 2002. Zmluva nadobudla platnosť 14. júla 2003 na základe článku 27 ods. 2.

Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy sa skončí platnosť Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku podpísanej v Bratislave 23. novembra 1992 (oznámenie č. 229/1993 Z. z.).

K oznámeniu č. 238
2003 Z. z.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Česká republika, želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku, dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkového objemu miezd alebo platov vyplácaných podnikmi, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä
   a) v Slovenskej republike:
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,
      (iii) daň z nehnuteľností
      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v Českej republike:
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,
      (iii) daň z nehnuteľností
      (ďalej len „česká daň“).
4. Táto zmluva sa bude vzťahovať aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dni podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si navzájom oznámia všetky podstatné zmeny uskutočnené v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Slovenskú republiku alebo Českú republiku,
   b) výraz „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,
   c) výraz „Česká republika“ označuje územie Českej republiky, na ktorom sa podľa českých právnych predpisov a v súlade s medzinárodným právom vykonávajú zvrchované práva Českej republiky,

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výraz „podnik“ sa vzťahuje na vykonávanie akejkoľvek činnosti,

g) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa súvislosti podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

h) výraz „činnosť“ rovnako zahŕňa vykonávanie odborných a iných činností nezávislého charakteru,

i) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, člnom, lietadlom, železničným alebo cestným vozidlom, prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného (hlavného) vedenia je v jednom zmluvnom štáte, okrem prípadov, ak takáto loď, čln, lietadlo, železničné alebo cestné vozidlo je prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

j) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v niektorom zmluvnom štáte,

k) výraz „príslušný orgán“ označuje

(i) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Slovenskej republiky,

(ii) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Českej republiky.

2. Pokiaľ ide o uplatňovanie tejto zmluvy v akomkoľvek čase niektorým zo zmluvných štátov, každý výraz nedefinovaný v zmluve bude mať taký význam, aký má v tomto čase podľa právnych predpisov tohto štátu na účely daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad, pričom akýkoľvek význam podľa používaných daňových zákonov tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má tento výraz podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a zahŕňa aj tento štát a každý jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán. Tento výraz však nezahŕňa žiadnu osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte alebo majetku umiestneného v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie týmto spôsobom:

a) táto osoba sa bude považovať za rezidenta len toho štátu, v ktorom má k dispozícii stály byt; ak má k dispozícii stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá k dispozícii stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba iná než fyzická osoba rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného

(hlavného) vedenia. V prípade pochybností upravia príslušné orgány zmluvných štátov túto otázku vzájomnou dohodou.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto alebo zariadenie na výkon činnosti, ktorého prostredníctvom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia časti podniku,
   b) pobočku,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa
   a) stavenisko alebo stavebný, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozor s tým spojený, ale len vtedy, ak takéto stavenisko, projekt alebo dozor trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov,
   b) poskytovanie služieb vrátane poradenských alebo riadiacich služieb podnikom jedného zmluvného štátu alebo prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na takýto účel, ale len vtedy, ak činnosti takého charakteru trvajú na území druhého zmluvného štátu počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré presiahnu v úhrne šesť mesiacov v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účel uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účel uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účel spracovania iným podnikom,
   d) trvalé miesto alebo zariadenie na výkon činnosti, ktoré sa udržiava iba na účel nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé miesto alebo zariadenie na výkon činnosti, ktoré sa udržiava iba na účel vykonávania akejkoľvek inej činnosti, ktorá má pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé miesto alebo zariadenie na výkon činnosti, ktoré sa udržiava iba na vykonávanie akejkoľvek kombinácie činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého miesta alebo zariadenia na výkon činnosti vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba iná než nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 6, koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, potom má tento podnik stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, pokiaľ činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali z tohto trvalého miesta alebo zariadenia na výkon činnosti existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého miesta alebo zariadenia na výkon činnosti.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. V každom prípade tento výraz zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia na príjmy poberané z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa uplatnia aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku.

Článok 7

Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, s výnimkou ustanovení odseku 3, tejto stálej prevádzkarni sa v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok, a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na účel tejto stálej prevádzkarne vrátane výdavkov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré sa majú zdaniť takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov stanovia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia týchto článkov nebudú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí, člnov, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené miesto skutočného (hlavného) vedenia podniku.
2. Ak miesto skutočného (hlavného) vedenia podniku, ktorý sa zaoberá vodnou dopravou, je na palube lode alebo člna, potom sa považuje za umiestnené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo člna, alebo ak nie je takýto domovský prístav, v tom zmluvnom štáte, ktorého je prevádzkovateľ lode alebo člna rezidentom.
3. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

1. Ak

   a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

   b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré si dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by dosiahol jeden z nich, keby neboli tieto podmienky, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát primerane upraví sumu dane v ňom uloženej z týchto ziskov. Pri stanovení tejto úpravy sa prihliadne na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby navzájom poradia.
3. Ustanovenia odseku 2 sa neuplatnia v prípade podvodu, hrubej nedbalosti alebo vedomého zanedbania povinností.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto uložená nepresiahne

   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť (iná ako osobná obchodná spoločnosť), ktorá priamo vlastní najmenej 10 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Príslušné orgány zmluvných štátov vzájomnou dohodou upravia spôsob aplikácie týchto obmedzení.

   Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv podieľať sa na zisku s výnimkou pohľadávok, ako aj iné príjmy, ktoré podliehajú rovnakému daňovému režimu ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk alebo vyplácajúca takýto príjem rezidentom.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, svoju činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v tomto druhom štáte, a nemôže zdaniť ani nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov majúcich zdroj v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a skutočne vlastnené rezidentom druhého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku. Výraz „úroky“ však nezahŕňa príjmy uvedené v článku 10.
3. Ustanovenia odseku 1 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, svoju činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.
4. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ktorého je platiteľ rezidentom. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sa úroky platia, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza.
5. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi obidvoma z nich a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písmene a) sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto uložená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie

a) akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, počítačových programov (softvéru) alebo akéhokoľvek priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti, alebo

b) akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok a akýchkoľvek iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie používaných na rozhlasové alebo televízne vysielanie s výnimkou počítačových programov (softvéru).

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, svoju činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ktorého je platiteľ rezidentom. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza.

6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi obidvoma z nich a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúcich sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v takom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Príslušné orgány zmluvných štátov vzájomnou dohodou upravia spôsob aplikácie tohto obmedzenia.

3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie

a) akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, počítačových programov (softvéru) alebo akéhokoľvek priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti, alebo

b) akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok a akýchkoľvek iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie používaných na rozhlasové alebo televízne vysielanie s výnimkou počítačových programov (softvéru).

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, svoju činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ktorého je platiteľ rezidentom. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza.

6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi obidvoma z nich a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúcich sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb

presahujúca túto sumu sa v takom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku podniku a pozostáva z lodí, člnov, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel prevádzkovaných týmto podnikom v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí, člnov, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného (hlavného) vedenia podniku.
4. Zisky zo scudzenia majetku, iného než je uvedený v odsekoch 1 až 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Príjmy zo závislej činnosti

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 15, 17 a 18 len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa takéto odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
   a) príjemca je zamestnaný v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom daňovom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Do výpočtu období uvedených v odseku 2 písmene a) sa zahŕňajú tieto dni:
   a) všetky dni fyzickej prítomnosti vrátane dní príchodov a odchodov a
   b) dni strávené mimo štátu výkonu zamestnania, ako sú soboty a nedele, štátne sviatky, dovolenky a služobné cesty priamo spojené so zamestnaním príjemcu v tomto štáte, po ktorých uplynutí sa pokračovalo v činnosti na území tohto štátu.
4. Výraz „zamestnávateľ“ uvedený v odseku 2 písmene b) označuje osobu, ktorá má právo na vykonanú prácu a ktorá nesie zodpovednosť a riziko spojené s vykonávaním práce.
5. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, člna, lietadla alebo v železničnom alebo cestnom vozidle prevádzkovanom v medzinárodnej doprave môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného (hlavného) vedenia podniku.

Článok 15

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu alebo akéhokoľvek iného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 16

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo ako hudobník, alebo ako športovec, z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 17

Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu s výhradou ustanovení článku 18 odseku 2 len v tomto štáte.

Článok 18

Štátna služba

1.

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodok, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo útvaru, alebo orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa tieto služby poskytujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

(i) je štátnym príslušníkom tohto štátu, alebo

(ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo alebo z fondov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán tohto štátu, fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo útvaru, alebo orgánu, podlieha zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 14, 15, 16 a 17 sa uplatnia na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 19

Študenti a žiaci učilíšť

Platby, ktoré dostáva na účel úhrady nákladov na výživu (napríklad pobyt, strava) alebo vzdelávanie študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu bol rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržuje v skôr uvedenom štáte iba na účel svojho vzdelávania, nepodliehajú zdaneniu v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 20

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu z výhier v lotériách, stávkach a iných podobných hrách, z výhier v súťažiach a žrebovaniach, ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, sa však možu zdaniť aj v tomto druhom štáte.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia na príjmy iné než príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 odseku 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sa skutočne spája s touto stálou prevádzkarňou. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

Článok 21

Majetok

1. Majetok predstavovaný nehnuteľným majetkom uvedeným v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Majetok predstavovaný hnuteľným majetkom, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Majetok predstavovaný majetkom, ktorý pozostáva z lodí, člnov, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel prevádzkovaných podnikom v medzinárodnej doprave alebo hnuteľným majetkom slúžiacim prevádzkovaniu takýchto lodí, člnov, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel, podlieha zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného (hlavného) vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 22

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý môže byť v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy zdanený v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený štát povolí

   a) znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v tomto druhom štáte,

   b) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v tomto druhom štáte.

   Suma, o ktorú sa daň zníži, však v žiadnom prípade nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá, podľa toho, o aký prípad ide, na príjmy alebo majetok, ktorý sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, sú oslobodené od dane v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy alebo majetok tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy alebo majetok.

Článok 23

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani akýmkoľvek povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakom postavení najmä s ohľadom na rezidenciu.

Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

2. Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi niektorého zmluvného štátu nepodliehajú ani v jednom zo zmluvných štátov žiadnemu zdaneniu ani akýmkoľvek povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci príslušného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä s ohľadom na rezidenciu.
3. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu akékoľvek osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
4. Ak sa nebudú uplatňovať ustanovenia článku 9 odseku 1, článku 11 odseku 5 alebo článku 12 odseku 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účel stanovenia zdaniteľných ziskov takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účel stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli dohodnuté s rezidentom skôr uvedeného štátu.
5. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte žiadnemu zdaneniu ani akýmkoľvek povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú odlišné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
6. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a označenia.

Článok 24

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 odsek 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak príslušný orgán bude považovať námietku za oprávnenú a ak sám nebude schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou.
3. Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vzájomnou dohodou vyriešiť akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu sa aj navzájom poradiť aby sa vylúčilo dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu navzájom komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 25

Výmena informácií

1. Príslušné orgány zmluvných štátov si budú vymieňať také informácie, ktoré sú nevyhnutné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov vzťahujúcich sa na dane každého druhu a označenia ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich nižších

správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, ak nimi upravené zdanenie nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa budú uchovávať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a poskytnú sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní uvedených v prvej vete, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch vo vzťahu k týmto daniam. Tieto osoby alebo orgány použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú niektorému zmluvnému štátu povinnosť

   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   b) poskytnúť informácie, ktoré nie je možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr.

2. Zmluva nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú vykonávať,

   a) ak ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na príjmy vyplácané alebo pripísané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,

   b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na príjmy alebo majetok za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

3. Dňom, keď sa začne vykonávať táto zmluva v súlade s ustanoveniami tohto článku, vo vzťahu medzi Slovenskou republikou a Českou republikou sa skončí platnosť a prestanú sa vykonávať ustanovenia Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku podpísanej v Bratislave 23. novembra 1992.

Článok 28

Výpoveď

Táto zmluva sa uzaviera na dobu neurčitú. Každý zo zmluvných štátov môže zmluvu písomne vypovedať najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po období piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa skončí platnosť tejto zmluvy a jej ustanovenia sa prestanú vykonávať,

a) ak ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na príjmy vyplácané alebo pripísané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi,

b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na príjmy alebo majetok za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom je dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní a na to riadne splnomocnení podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 26. marca 2002 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom a českom jazyku, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Za Slovenskú republiku:

František Hajnovič v. r.

Za Českú republiku:

Jiří Rusnok v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.